

Decembris 1668. *Bullar. Roman.*, edit. cit., tom. VI, part. vi, pag. 304 seq.

(39. *Sancti Marci canonicorum Mantuanorum cong.* circa annum Domini 1194 originem sumpsit a quodam venerabili sacerdote Alberto Spinula, seu alias de Formigola qui, habita potestate a Sede Apostolica erigendi collegium canonicorum regularium secundum ordinem Divi Marci, locum pro monasterio ædificando habuit ab abbate S. Andreae, et simul ab aliis Mantuanis civibus prædia et redditus pro canonicis sustentandis obtinuit, atque ita suæ congregationi fundamenta posuit. Et fuit approbata et confirmata ab Innocentio III et Gregorio IX const. *Piæ postulatio voluntatis*. Sic refert Tamburin., *loc. cit.*, num. 33. At Barbosa, *loc. cit.*, verb. *Canonici regulares Mantuani*, et cit. lib. I *Jur. Eccles. univers.*, c. 41, num. 110, dicit quod hic ordo refertur institutus a S. Marco, sed monasterium Mantuanum fundavit ejus urbis episcopus Henricus anno 1150 Pontifice Eugenio III. Desiit autem hæc congregatio, et eorum monasterium S. Marci a Guillelmo Mantuæ duce concessum fuit monachis Camaldulensibus, obtenta prius a Sede Apostolica facultate, ut refert Tamburin., *loc. cit.*

(40. *Cruciferorum Sancti Cleli canonicorum regularium cong.* fertur instituta a B. Cleto Lini successore vel a Ciriaco episcopo tempore Constantini Magni. Hæc congregatio fuit reformata ab Alexandro III, ut fateatur Gregorius XIV, const. 13, incip. *Romanus*. Cæterum approbata fuit ab Urbano VIII, const. incip. *Cum antecessor*, quam refert Tamburin., *loc. cit.*, num. 34; et vivere sub Regula S. Aug. tradit Pennot., in *Histor. tripartit. canon. regul.*, lib. II, cap. 74. * Congregationem istam abolevit Alexander VII, constit. *Vineam Domini*. *Bullar. Roman.*, edit. cit., tom. VI, part. IV, pag. 101 seqq.*

(41. *Sancti Spiritus in Saxia canonicorum congreg.* sic dicta, vel quia collegium sub tutela et patrocinio sancti Spiritus constructum est sub saxo seu castro Neronis, vel quia Saxones Germanicæ populi ibi olim habitaverunt, instituta est ab Innocentio III, anno 1199. Huic enim Pontifici oranti facta est vox de cælo, dicens: « Innocenti, vade piscatum ad Tiberim fluvium: » re cum S. R. E. cardinalibus communicata, ad Tiberim se contulit, et laxatis retibus, prima vice octuaginta septem, secunda vero trecentos et quadraginta extraxit infantes abortivos ab impiis matribus suffocatos, et in Tiberim projectos. Non defuit piissimo Pontifici remedium divinitus revelatum. Congregatis enim quamplurimis piis hominibus, eos ad curam hospitalis Sancti Spiritus, quod Romæ circa annum 1201 constructum præfecit. Eorum cura est peregrinos et infirmos suscipere et curare, ac pueros et infantes alere; confirmata fuit hæc congregatio ab ipso Innocentio constitut. 7, incip. *Inter opera pietatis*, xiii Kalend. Jul. 1204. Subsunt hi religiosi jurisdictioni et correctioni præceptoris generalis, qui modo

a Summo Pontifice eligitur, et commendator sancti Spiritus nuncupatur.

(42. *Eremitarum Sancti Augustini ordo* a quonam tempore incepit? Variant historici; quidam enim dicunt incepisse tempore divi Augustini, quos fuisse Pennotus, in *Histor. tripartit. canonicorum regular.*, lib. I fere per totum. Alii in D. Guillelmo Aquitanicæ ducem, et Pictaviensium comitem originem referunt. Alii in B. Joannem Bonum Mantuanum; alii alio modo. Unde decisionem relinquendo proprii ordinis scriptoribus, quasdam congregationes ereimitarum S. Augustini referemus.

(43. *Sancti Guillelmi ereimitarum cong.* sic dicta a sancto Guillelmo Aquitanicæ duce, et Pictaviensium comite ejus fundatore, incepit circa annum 1156. Hanc congregationem fuisse institutam sub Regula Sancti Benedicti scribunt varii historici, ut videre est apud Tamburin., *loc. cit.*, num. 37; Jo. Marquez, *De vera origine ereimitarum Sancti Augustini*, cap. 13, § 11; Barbosam, lib. I *Jur. ecclesiast. univers.*, cap. 41, num. 64; qui tamen ibidem dicit verius esse, fuisse institutam sub Regula Sancti Augustini, ut tenent Nauclerus, volum. 2, gen. 40 et 41; Bellarmin., in *Chronol.* in fin. lib. *De scriptorib. Eccles.* sub anno 1241; et alii passim dicentes, talem congregationem vocari communiter Guillelmitarum Ordinis Sancti Augustini.

(44. *Jambonitarum ereimitarum cong.* sic dicta, quia incepit a B. Joanne Bono Mantuano apud Cæsenam in loco, qui dicitur Budriolum, paulo ante Innocentium III. S. Antonin., part. III, tit. 24, cap. 13. Vide Pennot., *cit. l. II*, cap. 47 et 74; Tamb., *loc. cit.*, num. 58.

(45. *Sancti Hieronymi in Hispania ereimitarum cong.* instituta fuit, seu reformata sub Regula S. Augustini, et patrocinio S. Hieronymi a D. Pietro Fernandez nobili Castellano anno 1370, tempore Urbani V. Licet alii alium hujus ordinis faciant auctorem, ut refert Barbosa, lib. I *Jur. Eccles. univers.*, cap. 41, n. 144. Prædictus igitur religiosus vir una cum variis sociis eremiticam, et satis asperam vitam ducens cum eisdem decrevit Eremitarum S. Hieronymi titulum assumere. Unde iisdem sociis in unum collectis ad Ulpianæ locum Toletanæ diocesis, in quo sacellum S. Bartholomæo apostolo dicatum invenerunt, suo sancto instituto et ordini fundamento fecerunt, ejusque approbationem et confirmationem sub Regula S. Augustini Gregorio XI obtinuerunt anno 1373, ut refert Silvester Marulus, in *Ocean. relig.*, l. III, p. 202. Hinc prædictum S. Bartholomæi monasterium est constitutum caput hujus congregationis, quæ in Hispaniis plurima satis pulchra habet monasteria, et præcipue celeberrimum illud Sancti Laurentii in Escoriali a Philippo II Hispaniarum rege magnificentissime exstructum. Barbos., *loc. cit.*, num. 144; Tamburin., *loc. cit.*, n. 39; et plures alii apud ipsos.

(46. *Beati Petri de Pisis ereimitarum cong.* instituta fuit a nobili viro Pisano Petro

Gambacurta, sub Regula S. Augustini, et patrocinio S. Hieronymi anno Domini 1380. Primum hujus congregationis monasterium, caputque ordinis exstructum est in honorem Sanctissimæ Trinitatis apud Cessanam in territorio Urbini, qui ob aeris amenitatem, et situs pulchritudinem Monsbellus appellatur. Tamburin., *loc. cit.*, n. 40; Barbosa, *loc. citat.*, n. 148; Paul. Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, cap. 31, et alii.

(47. *Illicetana ereimitarum S. Augustini de Observantia cong.* sic dicta a monasterio de Silva lacus Illiceto a multitudine Illicum nuncupato, initium habuit a magistro Bartholomæo Veneto, anno Domini 1387. Tamburin., *loc. cit.*, nu. 42; Morigia, *loc. cit.*, cap. 49; Barbosa, *loc. cit.*, n. 94.

(48. *Carbonaria S. Augustini ereimitarum cong.* in terra Laboris regni Neapolitani, vulgo Campagna, modo S. Joannis de Neapoli nuncupata, originem habuit a Patre Simone Cremonensi, anno Domini 1399. Tamburin., *loc. cit.*, n. 43; Barbosa, *loc. cit.*, n. 94.

(49. *Perusina ereimitarum S. Augustini cong.* alias Sanctæ Mariæ de populo nuncupata, in provincia Umbriæ per aliquot religiosos Augustinianos incepit anno 1424. Tamburin., *loc. cit.*, nu. 44; Barb., *loc. cit.*, n. 94.

(50. *Lombardiæ ereimitarum S. Augustini cong.* ortum habuit anno 1444 a Patre Joanne Rocco Papiensi et a Patre Gregorio Cremonensi. Tamburin., *loc. citat.*, n. 45; et Barbosa, *loc. citat.*, num. 94.

(51. *Sanctæ Mariæ montis Hortonæ ereimitarum S. Augustini cong.*, quinto ab urbe Patavii milliario, initium habuit a Patre Simone de Camerino, anno 1460; ut scribit Tamburin., *loc. cit.*, n. 46. At Barbosa, *loc. cit.*, n. 64, vocat hanc congregationem montis Othonii, dicitque fuisse institutam in Marchia Anconitana a d. Patre Simone de Camerino dicto anno 1460.

(52. *Baptistellorum ereimitarum S. Augustini cong.* seu Januensis, sic nuncupata a quodam Patre Baptista Januensi ejus fundatore, incepit anno Domini 1484. Tamburin., *loc. cit.*, n. 47; Barbosa, *loc. cit.*, n. 94.

(53. *Pollensis seu Dulcita ereimitarum S. Augustini cong.* incepit circa ann. 1492, et est sic dicta, quia eam instituit P. Felix Polles Barb., *loc. cit.*, n. 94; Tamb., *loc. cit.*, n. 48.

(54. *Calabriæ seu Zampana ereimitarum S. Augustini cong.* sic dicta, quia fundata fuit a quodam P. Francisco Zampana Calabrensi, incepit anno Domini 1502. Tamburin., *loc. cit.*, nu. 49; Barbos., *loc. citat.*, n. 94; Paul. Morigia, *De histor. relig.*, c. 49.

(55. *Dalmata ereimitarum Sancti Augustini cong.* incepit dicto anno 1502; in Dalmatia, in Scavonia. Barb., *loc. cit.*, n. 50; Morigia, *loc. cit.*

(56. *Germanica ereimitarum S. Augustini cong.* instituta fuit in Germania a quo-

dam P. Andrea de Proles, anno 1514; Tamburin., *loc. cit.*, n. 51; Paul Morigia, *loc. cit.*, n. 49.

(57. *Sancti Pauli Primi Eremitæ cong. S. Augustini Hispanica* incepit in Hispania anno Domini 1530; et ibi quamplura habet monasteria, et in Italia prope Velitrensem civitatem habet monasterium satis illustre. Tamburin., *loc. cit.*, n. 52; Morigia, *loc. cit.*, c. 49, sed jam fuerat erecta alia S. Pauli Eremitæ in regno Hungariæ a B. Eusebio Strigoniensi anno 1215; Pontifice Innocentio III, confirmationem præstante fratre Gentili cardinali ex ordine S. Francisci legato Clementis V in Hungaria, anno 1308, *loc. cit.*, numer. 126.

(58. *Congregationes ereimitarum S. Augustini*, quæ in generali unione per Alexandrum IV facta per constitutionem 6, incip. *Licet Ecclesiæ*, sub eadem denominatione ereimitarum S. Augustini venerunt, ut eas refert Silvester Marulus, in *Ocean. religionum*, lib. IV, pag. 284, et Tamb., *loc. cit.*, n. 53, sunt sequentes:

Cong. ereimitarum Vallis Hirsuti.
Cong. ereimitarum de penitentia Jesu Christi.

Cong. ereimitarum S. Augustini Turris Palmarum Firmanæ diocesis.

Cong. ereimitarum S. Joannis Boni.
Cong. ereimitarum S. Augustini in loco S. Blasii de Brittinis Fanensis diocesis.

Cong. ereimitarum S. Mariæ de Rupe cava Lucensis diocesis.

Cong. ereimitarum Sanctissimæ Trinitatis Centum Cellis in Tuscia.

Cong. ereimitarum S. Mariæ de Mureto Pisanæ diocesis.

Congreg. Sancti Jacobi de Minilio Lucensis diocesis.

Congreg. ereimitarum Sancti Benedicti de monte Faboli.

Cong. ereimitarum S. Guillelmi.

(59. *Eremitarum Discalceatorum S. Augustini cong.* admissa et instituta fuit in urbe Roma circa annum Domini 1599, ut patet expresse in const. 63 Clem. VIII, incip. *Decet Romanum Pontificem*, edita die 5 Nov. 1599.

(60. *Hæc congregatio ereimitarum Discalceatorum* divisa est in Hispanam et Italiam. Constitutiones congregationis approbatæ fuerunt a Paulo V, constit. 2, incip. *Sacri Apostolatus*. Et distincta est Itala in 4 provincias, Romanam, Neapolitanam, Januensem et Siculam: Urban. VIII, constit. 58, *Ad uberes*. Congregatio Hispana, quæ ulterius in quatuor provincias distincta est, confirmata fuit cum propriis constitutionibus a Greg. XV, const. 36, incip. *Ad sacram*.

(61. In supradictarum omnium congregationum Sancti Augustini formis, et Regula reperiuntur etiam propriæ cujusque generalis congregationis sanctimoniales Deo inservientes cum magno devotionis et sanctitatis incremento. Tamburin., *loc. cit.*, n. 53, et alii passim, docetque communis experientia.

(62. *Armenorum*, seu modo *S. Bartholomæi de Genua cong.* a quo primo monasterio in his partibus nuncupatur, ortum habuit in Armenia, temporibus S. Basilii, et deinde ab Armenia, et postea a Græcia, ubi in monte Nigro Fratres hujus congregationis se receperant, a Turcis expulsi, Genuam appulerunt, ibique in monasterio S. Bartholomæi, relicta S. Basilii Regula, illam S. Augustini, et constitutiones S. Patris Domini amplexati sunt, et secundum prædictam Regulam et constitutionem proficuntur. Silvester Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. v, pag. 367; Tamburin., *loc. cit.*, n. 56. * *Vide Adnot.* appositam ad n. 9, art. 2. *

(63. *Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum congregat.* instituta est circa annum Domini 1198 a S. Joanne de Matha et S. Felice Valesio ad captivos e manibus Barbarorum redimendos; et eodem anno 1198 fuit approbata ab Innocentio III, constit. 1, incip. *Operante*, et ab eodem confirmata anno 1209, constit. 9, etiam incip. *Operante*; Tamburin., *loc. cit.*, n. 67; Marulus, in *Ocean. Relig.*, lib. iii, pag. 194; Pennott., in *Histor. tripartit.*, libr. ii, cap. 7.

(64. *Beatæ Mariæ de mercede Redemptionis Captivorum congregatio* instituta fuit circa annum Domini 1218, in regno Aragoniæ a S. Raymundo de Pennafort, a Jacobo Aragonum rege, et a S. Petro Nolasco sic a B. M. V. inspiratis ad liberandos et redimendos captivos, et oppressos a Mauris, tunc fere totam Hispaniam opprimentibus, et confirmata fuit anno 1233, a Greg. IX, const. 9, incip. *Devotionis vestrae*. Tamb., *loc. c.*, n. 58; Barbos., *loc. c.*, n. 127.

* Sunt tamen, qui ordinem istum anno duntaxat 1222 institutum fuisse arbitrantur. Nam quo tempore institutus fuit, S. Raymundus de Pennafort ordini Prædicatorum sese adjunxerat. Ipsum autem anno 1222 nomen in Prædicatorum ordinem dedisse ex veteri mss. Kalendario Barcionensis cœnobii Diagus, lib. ii, cap. 9, tradit. Legito S. Raymundi de Pennafort Vitam, Summæ ejusdem edit. Veronensis 1744 præmissam, cap. 2, pag. xxx et seqq. *

(65. *Prædicatorum ordo* institutus est a S. Patre Dominico Hispano canonico regulari S. Augustini, anno Domini 1205, Pontifice Innocentio III, et approbatus et confirmatus fuit solemniter sub regula S. Augustini, et propriis constitutionibus, 11 Kal. Januarii 1216, ab Honorio III, const. 2, incip. *Religiosam vitam*; Tambur., *loc. cit.*, n. 59; Barbosa, *loc. cit.*, n. 117; Miranda, in *Manual. prælatorum*, tom. I, qu. 4, art. 3, et alii passim. * *Confer* Annalium ord. Præd., tom. I Romæ anno 1756 impressum, ad ann. 1206 et ad ann. 1216. *

(66. *Monialium S. P. Domini ordo* sub eadem Regula S. Augustini degens jam per universum totum propagatus, celeberrimus est et floret in dies continuis sanctitatis exemplis. Tamburin., *loc. cit.*, n. 60, et communis experientia.

(67. *Tertii ordinis de Penitent. S. P. Domini cong.* cum sua Regula et constitutionibus

bus approbata fuit ab Innocentio VII, anno 1405, const. incip. *Sedis Apostolicæ*. * In Annalibus paulo ante indicatis ad an. 1209, nu. 13 et seqq., perspicua monumenta afferuntur, ex quibus evincitur ordinem istum *De militia Christi*, tum *De Penitentia* appellatum, ab ipso S. Dominico originem ducere. *

(68. *Servorum B. M. ordo* sic dictus, eo quod B. Mariæ Virginis peculiaribus obsequiis addictus sit, institutus fuit sub Regula Sancti Augustini, sub anno Domini 1216, a sex nobilibus viris Florentinis, nempe Bonfilio de Monaldis, Amedeo Bonajuncta, Manetto de Antellis, Alexio Falconerio, Sosteneo de Sosteneis, Uguccione de Uguccionibus, et denuo confirmatus fuit a Benedicto XI, anno 1304, constitution. 1, incip. *Dum levamus*. Ex qua constitutione clare patet hujusmodi ordinem fuisse per Sedem Apostolicam antea confirmatum, sed forsitan injuria temporum litteræ confirmationis ante hanc editæ non exstant; Tamburin., *loc. cit.*, n. 62; Barbosa, *loc. cit.*, n. 133; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. iv, pag. 302 et 303; Morigia, in *Origine relig.*, lib. i, cap. 33*. Consultito opusculum Romæ vulgatum hoc titulo: *Memorie sulla storia del primo secolo dei servi di Maria, e degli Spedalieri di S. Giovanni di Dio, e degli. Spedalieri di S. Giovanni di Dio*, Madrit., 1780, ex quo discere ordinem servorum B. Virginis, non anno 1216, sed anno 1226 fundatum, atque a B. Benedicto XI, primum auctoritate Apostolica confirmatum. *

(69. *Servorum B. Mariæ Reformatorum congregatio* incepit temporibus Martini IV, circa annum Domini 1285, auctore S. Philippo Benitio, et hanc approbavit, iterumque reformationem indixit Clemens VI, anno 1346, constit. 2, incip. *Regimini*; Urbanus V, anno 1379, constit. 2, incip. *Sacroscantia Romana Ecclesie*, et Pius V, anno 1570, constit. 103, incip. *Postquam*. Tambur., *loc. citat.*, n. 64; Barbosa, *loc. cit.*, n. 131, et alii*. Mihi tamen quæ de congregationis hujus auctore, et anno quo incepit, ab his traduntur, commentitia videntur. Nam S. Philippus Benitius anno 1285 ex mortali hac vita ad immortalem migravit, nec quo tempore servorum B. Mariæ ordini præfuit (præfuit autem ex Annalibus ejusdem ordinis ab anno 1267 usque ad extremum vitæ suæ diem), regularis disciplina in ea familia collapsa fuit, ut reformatione opus esset. *

(70. *Beatæ Mariæ servorum Eremitarum congr.* incepit anno 1543, et habet Eremitas in monte Senario tertio tantum lapide a Florentia distante, qui primævi Instituti modum sequentes, die ac nocte Deo laudes persolvunt, et confirmata est hæc congregatio cum præscriptione modi recipiendi novitios ad habitum et professionem, et peculiaribus constitutionibus a Clemente VIII, constit. 8, incip. *Decet*; Barbosa, *loc. cit.*, n. 345; Tambur., *loc. cit.*, n. 63, et alii.

(71. *Tertii Ordinis Servorum B. Mariæ congr.* cum sua Regula et constitutionibus confirmata fuit a Martino V, anno 1424, con-

stitut. 15, incip. *Sedis*. Tamburin., *loc. cit.*, n. 135, et alii.

(72. *Fratrum Penitentia Sanctæ Mariæ Magdalene ordo* institutus fuit, seu potius renovatus sub Regula Sancti Augustini a quodam Beltramo Gallo in diocesi Massiliensi sub anno 1277, temporibus Nicolai III. Tambur., *loc. cit.*, sub n. 65; Crusenius, in *Monast. Augustin.*, part. iii, cap. 5; Barbosa, *loc. citat.*, n. 137.

(73. *Mulierum Penitentium congregatio* instituta, seu potius renovata fuit ab eodem S. viro Beltramo Gallo, sub eadem Regula S. Augustini, anno 1278, Pontifice Nicolao III, ad refugium mulierum meretricum ad meliorem frugem redeuntium. Tamburin., *loc. cit.*, n. 66; Barbosa, *loc. cit.*, n. 137; Crusen., in *Monast. Augustin.*, part. iii, cap. 5.

(74. *Charitatis Fratrum congregatio* instituta est sub Regula S. Augustini tempore Nicolai IV, an. 1210, a Guidone Janvillano S. Georgii Domino in diocesi Catalaunensi in Provincia Campaniæ regni Gallicani ad hospitalitatem exercendam, pauperes in domibus suis recipiendos, et charitative alendos. Miræus, lib. v *Histor. monastic.*, cap. 21; Crusen., in *Monast. Augustin.*, part. iii, cap. 10; Barbosa, *loc. cit.*, n. 139; Tambur., *loc. cit.*, n. 67.

(75. *Jesuatorum S. Hieronymi congregatio* instituta est a S. Joanne Columbano Senensi sub Regula S. Augustini, et tutela, ac patrocinio S. Hieronymi anno 1354, et confirmata fuit a Martino V, constitut. 11, incipient. *Piæ*. Isti religiosi dicti sunt Jesuati, vel quia in ore primorum Patrum hujus ordinis frequens erat dulce nomen Jesu, vel quia in primordio religionis prophetico infantium spiritu fuerint sic appellati. Barbosa, *loc. cit.*, n. 142; Tambur., *loc. cit.*, n. 68; Morigia, in *Chron. Jesuatorum, et de Origin. relig.*, l. i, cap. 38, et alii*. Congregationem istam extinxit Clemens IX, constit. *Romanus Pontifex*, ad n. 38 indicata.

(76. *Monialium Jesuatarum congregatio* fuit instituta ab eodem S. Joanne Columbano circa annum 1358. Paulus Morigia, *loc. cit.*; Tamburin., *loc. cit.*, num. 69, et alii.

(77. *Sancti Ambrosii ad Nemus congregatio*, sic dicta, quia sub invocatione S. Ambrosii erectum fuit Mediolani primum ejus domicilium in loco extra muros, qui tempore S. Ambrosii nemus erat, in quod ipse sanctus se aliquando ad vacandum divinis contemplationibus recipiebat, instituta fuit sub Regula S. Augustini a tribus nobilibus Mediolanensibus, nempe Alexandro Crivello, Alberto Besotio, et Antonio Petrasancta, circa annum 1375, et confirmata fuit a Gregorio XI, constit. 9, incip. *Cupientibus*; isti religiosi sub una congregatione, cujus caput est dictum monasterium S. Ambrosii ad Nemus, fuerunt redacti ab Eugenio IV, const. 22, incip. *Regimini*, et postea hæc congregatio unita fuit cum congregatione fratrum S. Barnabæ apostoli sub Regula

S. Augustini a Sixto V, quam unionem confirmavit Paulus V, constit. 12, incip. *Pastoralis*. Barbosa, *loc. cit.*, num. 154; Tamb., *loc. cit.*, n. 70; Morigia, *De relig.*, cap. 41; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. i, pag. 70. * Urbanus autem VIII suppressit, constit. *Quantum ornamenti*, die 2 Decembris 1643, *Bullar. Rom.* edit. Mainardi, tom. VI, part. ii, pag. 402 et seqq., eamque suppressionem ratam habuit, atque ejusdem congregationis monasteria in beneficia sæcularia erexit Innocentius X, constit. *Quoniam nostro*, tom. cit. part. iii, pag. 28 et seqq. *

(78. *Apostolorum, seu Apostolorum Fratrum congregatio* primam originem traxit a S. Barnaba Apostolo, qui cum ab apostolis missus fuisset in Insubriam ad prædicandum Evangelium apud Mediolanum, cujus primus archiepiscopus, seu episcopus creatus fuit, multi homines ejus prædicationibus inflammati se in unum collegerunt, et vitam more apostolorum sub tanto magistro degebant; verum, eo mortuo, dispersi hujusmodi homines in agris, et villis eremitice vivebant; donec horum quidam circa ann. Domini 1484, privilegio Innoc. VIII, sub Regula S. Augustini, emissis tribus votis in communi vivere iterum cœperunt, retento nomine *congregationis Fratrum apostolorum*, seu ut vulgo *Apostolorum*, ut patet ex constitut. 3 Alexandri VI, incip. *Piæ vitæ*; et deinde hæc congregatio unita fuit cum congregatione S. Ambrosii ad Nemus a Sixto V et Paulo V, const. incip. *Pastoralis*. Tamburin., *loc. cit.*, n. 155; Morigia, *De origin. relig.*, lib. i, c. 47; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. i, pag. 36*. Hujus congregationis idem ac præcedentis, cui unita erat, exitus fuit.

(79. *Sancti Hieronymi de Fesulis Fratrum congregatio*, sic dicta, quod Fesulis antiquissima Tusciæ urbe, cujus nunc vestigia vix exstant, non longe a Florentia inceperit, instituta est sub Regula S. Augustini, circa annum 1460, a Carolo Romena, seu Romanensi comite montis Granelli, et fuit approbata ab Innocentio VII et Gregorio XII, constit. incip. *Sacrum*, in qua confirmat bullam Innocentii VII, quæ non fuerat expedita ob mortem ipsius Pontificis, et eam iterum confirmavit expresse sub Regula S. Augustini Eugenius IV, constit. 21, incip. *Super gregem*. Barbosa, *loc. cit.*, n. 72; Morigia, *De orig. relig.*, lib. i, cap. 38*. Sublata fuit a Clemente IX, constit. *Romanus Pontifex*; quam ad n. 38 indicavimus. *

(80. *Hospitalitatis et infirmis servientium congregatio S. Joannis Dei*, ab eodem sancto instituta est sub Regula S. Augustini anno 1338, et vulgo per Italiam ejusdem religiosi appellantur *Fate ben Fratelli*. Hanc congregationem confirmavit S. Pius V, constit. 143, incip. *Licet ex debito*; et eam confirmavit Clem. VIII, constitut. 44, incip. *Romani Pontificis*; hæc congregatio modo divisa est in duas, scilicet Hispanam et Italiam; utraque tamen vivit sub Regula S. Augustini. Tamburin., *loc. cit.*, n. 73; Barbosa, *loc. cit.*, n. 161; Marulus, in *Oceano rel.*, lib. v,